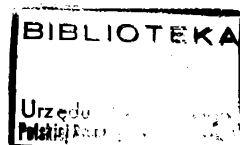

9 stycznia 1926 r.

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY E 04 6 5/12

Nr 2721.

Kl. 37 a 3.

Johannes Hartmann
(Kassel, Niemcy).

37a, 5/12

Sufit belkowy z warstwą z desek.

Zgłoszono 29 października 1920 r.

Udzielono 27 sierpnia 1925 r.

Przy zapełnianiu przestrzeni między belkami sufitu, posługiwano się dotychczas deskami, zestawiając je ściśle obok siebie, przez co zużywano wiele drzewa. Chcąc sufit tynkować, układano wprzód podwójną warstwę trzciny, której cena jest nadzwyczaj wysoka.

Przy niniejszym wynalazku używa się również desek między bokami sufitu, lecz zamiast 12, tylko dwóch na metr bieżący, przytem odpada potrzeba używania trzciny.

Dolna powierzchnia sufitu składa się z jednej podłużnej warstwy trzciny, składanej nakrzyż ze słomą, którą podtrzymują druty rozpięte od belki do belki. W celu utrzymania słomy leżącej wpoprzek, zawija się żdźbła końcami dookoła prętów, przybitych wzdłuż belki, a całą przestrzeń mię-

dzy belkami wypełnia się materiałem wiążącym.

Rysunek przedstawia przykład wykonania sufitu według wynalazku.

Sufit wykonywuje się w następujący sposób: między belkami *a* i *b* naciąga się w odpowiednich odstępach druty, wygięte w kształcie litery *U*. Druty te służą w pierwszym rzędzie do podtrzymywania wzdłuż biegnącej trzciny *d*. Równoległe do drutów układa się słomę *e*, przytrzymując ją łąkami *f*, przybitemi do belek *a* i *b*. Końce słomy, sterczące do góry, owija się około łąk *f*, zaś między drutami *c* kładzie się, jako połączenie łąk *f*, deski *g*.

Chcąc zapobiec przewisaniu drutów *c*, zastosowano biegnące wzdłuż belek druty *h*, leżące pod drutami *c*, lecz ponad deska-

mi g. Układa się również wzdłuż słomę i, która wisi na deskach poprzecznych g. Następnie wypełnia się wszystko warstwą k z gliny i słomy, sięgającą aż do krawędzi desek g.

Ponieważ obrzucanie sufitu wapnem wymaga zaopatrzenia dolnej powierzchni sufitu w warstwę drutu i słomy lub innego materiału, przeto poziomą część drutów c układa się cokolwiek niżej od dolnej powierzchni belek sufitu, dzięki czemu powierzchnia sufitu jest zupełnie równa.

Na pokład gliny ze słomą można położyć warstwę koksu lub żwiru. Zamiast gliny można użyć również wapna, piasku, gipsu i t. d.

Wykonanie takiego sufitu wymaga o wiele mniej czasu, oraz jest znacznie tańsze niż w dotychczasowych konstrukcjach, zaś wytrzymałość sufitu jest taką samą.

Zastrzeżenie patentowe.

Sufit belkowy z warstwą z desek, znamieny tem, że od belki (a) do belki (b) bieżą druty (c), podtrzymywane przeciw przewisaniu drutami (h), skierowanymi wzdłuż belek ponad deskami (g), które to druty służą do podtrzymywania trzciny (d) oraz nakrzyż położonej słomy (e oraz i) przyczem wpoprzek leżące źdźbła (e) owinięte są końcami około łat (f), przybitych do belek (a, b), zaś źdźbła (i) skierowane są ponad deski poprzeczne (g), wypełnienie zaś części konstruktywnych uskutecznia się warstwą gliny ze słomą lub podobną zaprawą, sięgającą aż do poziomu desek poprzecznych (g).

Johannes Hartmann.

Zastępca: I. Myszczyński,

rzecznik patentowy,

